

sait faik

semaver

sarnıç

öykü

BİLGİ YAYINEVİ

Semaver-Sarnuç, Bilgi Yayınevi'nin 2001'de yayımlanan 21. baskısı esas alınarak hazırlanmış, dipnotlarla zenginleştirilmiştir.

İÇİNDEKİLER

Semaver

Semaver	9
Stelyanos Hrisopulos Gemisi	16
Meserret Oteli	29
Bir Kıyının Dört Hikâyesi	35
Babamın İkinci Evi	44
İpekli Mendil	49
Kıskançlık	54
Bohça	58
Orman ve Ev	64
Düğün Gecesi	69
Şehri Unutan Adam	75
Üçüncü Mevki	81
Garson	87
Birtakım İnsanlar	94

Benimle Beraber Seyahatten Dönenler

Sevmek Korkusu.....	101
Louvre'dan Çaldığım Heykel.....	106
Robenson	109
İhtiyar Talebe.....	112
Bir Vapur	145

Sarnıç

Sarnıç	151
Kalorifer ve Bahar	158

Beyaz Altın	170
Bir Karpuz Sergisi	183
Mavnalar	189
Gece İşi	194
Hancının Karısı	202
Lohusa	207
Ormanda Uyku.....	216
Kim Kime	228
Park	236
Gaz Sobası.....	247
Plaj İnsanları	257
Davut'un Anası	267
Grenoble'da İtalyan Mahallesi	273
Marsilya Limanı.....	277
Sait Faik'in Ardından	
<i>Sabahattin Kudret Aksal</i>	283
Sait Faik'in Öykücülüğü	
<i>Muzaffer Uyguner</i>	289

SEMAVER

SEMAVER

—Sabah ezanı okundu. Kalk yavrum, işe geç kalacaksın.

Ali nihayet iş bulmuştu. Bir haftadır fabrikaya gidiyordu. Anası memnundu. Namazını kılmış, duasını yapmıştı. İçindeki Cenabıhakla beraber, oğlunun odasına girince uzun boyu, geniş vücudu ve çok genç çehresi ile rüyasında makineler, elektrik pilleri, ampuller gören, makine yağları sürünen ve bir dizel motoru homurtusu işiten oğlunu evvela uyandırmaya kıyamadı. Ali işten çıkmış gibi terli ve pembeydi.

Halıcıoğlu'ndaki fabrikanın bacası kafasını kaldırmış bir horoz vekarıyla¹ sabaha, Kâğıthane sırtlarında beliren fecrikâzibe² bakıyordu. Neredeyse ötecekti.

Ali nihayet uyandı. Anasını kucakladı. Her sabah yaptığı gibi, yorganı kafasına büsbütün çekti. Anası yorgandan dışarda kalan ayaklarını gıdıkladı. Yataktan bir hamlede fırlayan oğlu ile beraber tekrar yatağa düştükleri zaman, bir genç kız kahkahasıyla gülen kadın mesut sayılabilirdi.

1) Vekar (Vakar): Ağırbaşlılık.

2) Fecrikâzip: Tanyerinde gün doğmadan belirip sonra kaybolan geçici aydınlık.

Mesutları çok az bir mahallenin çocukları değil miydiler? Anasının çocuğundan başka gelirleri var mıydı? Yemek odasına kucak kucağa geçtiler. Odanın içini kızarmış bir ekmek kokusu doldurmuştu. Semaver ne güzel kaynardı. Ali, semaveri içinde ne ıstırap, ne grev, ne de kaza olan bir fabrikaya benzetirdi. Ondan yalnız koku, buhar ve sabahın saadeti istihsal edilirdi³.

Sabahleyin, Ali'nin bir semaver, bir de fabrikanın önünde bekleyen salep güğümü hoşuna giderdi. Sonra sesler, Halıcioğlu'ndaki askeri mektebin borazanı, fabrikanın uzun ve bütün Haliç'i çınlatan düdüğü, onda arzular uyandırır; arzular söndürürdü. Demek ki, Ali'miz biraz şairce idi. Büyükdeğirmen'de bir elektrik amelesi için hassasiyet, Haliç'e büyük transatlantikler sokmaya benzerse de biz, Ali, Mehmet, Hasan biraz böyleyizdir. Hepimizin gönlünde bir aslan yatar.

Ali, annesinin elini öptü. Sonra şekerli bir şey yemiş gibi dudaklarını yaladı. Annesi gülüyordu. O, annesini her öpüşte böyle bir defa yalanmayı âdet etmişti. Evin küçük bahçesindeki saksıların içinde fesleğenler vardı, Ali birkaç fesleğen yaprağını parmaklarıyla ezerek, avuçlarını koklaya koklaya uzaklaştı.

Sabah serin, Haliç sisli idi. Arkadaşlarını sandal iskelesinde buldu; hepsi de dinç delikanlılardı. Beş kişi Halıcioğlu'na geçtiler.

3) İstihsal edilmek: Elde edilmek.